



Nieuwsbrief Programma Aanpak jeugdcriminaliteit

Jaargang 3, editie 3 (november 2010)

Foto: Joost van den Broek/Hollandse Hoogte

Inhoud

• Wordt vervolgd	1
• 'Leg de gedragsbeïnvloedende maatregel vaker op'	3
• Wegwijzer Jeugd en Veiligheid	4
• Nazorg stáát dankzij de hele keten	4
• YOUTURN: uniform werken met criminele jongeren	6
• Het einde nadert, een nieuw begin!	8

Wordt vervolgd

De vier jaren van het Programma Aanpak jeugdcriminaliteit zijn bijna voorbij. Een aantal projecten nadert hun afronding, zoals de projecten Gedragsbeïnvloedende Maatregel en Nazorg, andere lopen nog even door. Tijd om de geboekte resultaten te beoordelen en te bekijken hoe we daar in de toekomst op kunnen voortborduren.

In dit – voorlopig – laatste nummer van de nieuwsbrief aandacht voor de Gedragsbeïnvloedende Maatregel, die in veel gevallen een uitstekend alternatief blijkt voor een verblijf in een gesloten jeugdinrichting. Het project Nazorg kijkt terug op het succes van de netwerk- en trajectberaden en de invoering van de ICT-ondersteuning. In de column spreekt Monique de Groot van het ministerie van Veiligheid en Justitie haar vertrouwen uit in een voortzetting van de goede samenwerking tussen 'Den Haag' en 'het veld'. Een mooie wens voor de komende periode, waarin de ketenpartners – in welke vorm dan ook – blijven samenwerken aan de aanpak van criminaliteit onder jongeren.

‘Leg de gedragsbeïnvloedende maatregel vaker op’

In 2008 werd de gedragsbeïnvloedende maatregel (GBM) aan het jeugdstrafrecht toegevoegd. Jongeren die een GBM krijgen opgelegd, zijn verplicht de trainingen en therapieën uit het vonnis van de rechter te volgen. De GBM moest het gat tussen de voorwaardelijke straf met bijzondere voorwaarden en de plaatsing in een jeugdinrichting (PIJ) opvullen. “Een GBM is in mijn ogen een uitstekend alternatief.”

Een PIJ wordt opgelegd als er sprake is van ernstige psychiatrische problematiek, een GBM bij gedragsproblemen. Het verschil met een voorwaardelijke gevangenisstraf met bijzondere voorwaarden is minder scherp, ook dan kunnen er therapieën worden opgelegd en is er een stok achter de deur. Directeur MST-Nederland Wim Van Geffen, die vanaf het begin bij de GBM is geweest: “Het belangrijkste verschil is dat de rechter een GBM oplegt en de stok achter de deur – gevangenisstraf – duidelijker aanwezig is.”

Een GBM kan een prima sanctie zijn voor jongeren met ernstige gedragsproblemen, voor veel- en meerplegers. Etienne van Koningsveld, projectleider GBM voor het ministerie van Veiligheid en Justitie: “Voordat de rechtszaak plaatsvindt, doet de Raad voor de Kinderbescherming uitgebreid onderzoek. Dit gebeurt samen met de jeugdreclassering en eventueel het NIFP, om vast te stellen of zo’n maatregel nodig is. Gekeken wordt naar de achtergrond, de delictgeschiedenis en de gezinsomstandigheden van de jongere.” Er moeten interventies worden ingezet waarvan de erkenningscommissie van Justitie verwacht dat ze effectief zijn, zoals MTFC, FFT, MDFT en NPT (zie kader). Van Geffen: “Het gebeurt nog wel eens dat in de voorstellen van de Raad, zowel

erkende als niet erkende interventies zijn opgenomen. Of dat therapieën worden voorgesteld die met elkaar conflicteren. Het is bijvoorbeeld niet zinvol en niet nodig om de gezinsgerichte aanpak van MST te combineren met een groepsbehandeling voor agressiehantering.”

Softe aanpak

Van Koningsveld en van Geffen zijn het erover eens dat de GBM een sanctie is die veel vaker kan worden ingezet. Van Geffen: “Met 95 % van onze jongeren gaat het uitstekend, 5% heeft problemen, 1% ernstig, en maar een klein deel daarvan zo ernstig dat zij voor een behandelmaatregel van Justitie in aanmerking komt. Toch zijn dat altijd nog enkele duizenden jongeren. Soms ontkomt je niet aan plaatsing in een gesloten inrichting. Toch pleit ik ervoor om dit, als het ook maar enigszins kan, te vermijden. De recidive onder jongeren die achter de tralies hebben gezeten, ligt al snel rond de 60, 70%. Een GBM is in mijn ogen een uitstekend alternatief; jongeren kunnen in hun eigen situatie worden geholpen.”

Of dat geen te softe aanpak is? Van Geffen: “Geen sprake van. Jongeren worden stevig aangepakt. Wie denkt dat we alleen maar praten, jongeren geen eigen verantwoordelijk geven en straffen als

dat nodig is, weet niet wat die therapieën voorstellen. De GBM combineert het beste van twee werelden: je werkt aan de problemen en geeft jongeren een kans, maar wel met een stok achter de deur. Wat uiteindelijk de effecten zijn en hoe groot de recidive is, zal moeten blijken. Het is nog te vroeg om daar nu uitspraken over te kunnen doen. Maar ik heb er alle vertrouwen in. In veel gevallen is een GMB een uitstekend alternatief voor een verblijf in een gesloten inrichting.”

Als de GBM zo’n goed instrument is, waar komt het gat tussen het aantal voorspelde en uitgesproken maatregelen dan vandaan? In 2009 werden 130 maatregelen uitgesproken, terwijl de verwachting tussen de 200 en 250 lag. Van Koningsveld: “Laat ik vooropstellen dat de ingeschatte, potentiële doelgroep van 950 jongeren een te grove en te optimistische schatting blijkt te zijn geweest. Ook first offenders met gedragsproblematiek werden meegerekend, net als jongeren die na het verlaten van een gesloten jeugdinrichting nazorg nodig hebben. Voor first offenders bleek de sanctie te zwaar, de nazorg was vaak al geregeld.”

Misverstanden

Een belangrijkere verklaring voor het gat tussen verwachting en realiteit is dat



Projectleider GBM Etienne van Koningsveld (l) en directeur MST-Nederland Wim Van Geffen.
Foto: Ingrid Bertens

het aanbod van interventies niet overal voldoende was. Van Geffen: “Als de Raad voor de Kinderbescherming inschat dat een jongere in zijn eigen regio lang moet wachten op behandeling, dan is dat vaak, en terecht, reden om voor een andere sanctie te kiezen. Ook de Officier van Justitie en de rechter kunnen tot die conclusie komen. Justitie, met name de directie DForZo van DJI, is inmiddels druk doende om een landelijke dekking van erkende, centraal ingekochte interventies in het kader van GBM te realiseren.” En als het aanbod vervolgens niet wordt opgebruikt? “Dan hebben we samen een probleem. Ik denk alleen dat het zo’n vaart niet zal lopen. Ketenpartners zijn, op basis van de ervaringen die nu zijn opgedaan, prima in staat een redelijke inschatting te maken.”

Een tweede belangrijke verklaring voor het gat van pakweg 100 gevallen is dat er over de GBM nog veel misverstanden bestaan. Van Koningsveld: “Bij sommigen leeft het idee dat een jeugdige bij het minste of geringste de gevangenisdeuren ziet open zwaaien, bijvoorbeeld als hij een keer niet op z’n therapieafpraak verschijnt. Ten onrechte, er is een stevig terugmeldingsbeleid. Een ander misverstand is dat de GBM een onevenredig grote berg werk met zich mee zou brengen. Vergelijk je de GBM met bijvoorbeeld de PIJ

of bijzondere voorwaarden dan valt dit reuze mee. Een verschil is wel dat voor een GBM het uitgebreide onderzoek en de afstemming tussen de ketenpartners in korte tijd, al voor de rechtszitting, moeten plaatsvinden. Eind november is er een grote conferentie, waar de eerste prioriteit het uit de weg ruimen van deze misverstanden is.”

Specialisatie

Om de GBM structureel te verankeren in het jeugdstrafrecht, pleit Van Koningsveld voor specialisatie. “De GBM is en blijft een selectieve maatregel, voor een selecte doelgroep. Laat je de gevallen die voorbijkomen steeds door andere medewerkers behandelen, dan bouw je geen kennis en ervaring op. Daarmee ontstaat bovendien het gevaar dat de GBM langzamerhand uit beeld verdwijnt. Wijs je specialisten aan, en dat geldt voor zowel de Raad, het OM, als de jeugdreclassering, dan bouw je met relatief kleine aantallen wel de nodige ervaring en routine op. Bij de MO-groep is een project ingericht waarbij de verschillende regio’s worden geadviseerd en ondersteund in het werkproces rond GBM. Daar kunnen werkers ook met vragen terecht.”

Multi Dimensional Family Therapy (MDFT)

Een gezinsinterventie voor jeugdige (delinquenten) en hun gezin. MDFT zoekt vooral naar de sterke punten van de jongere en het gezin.

Functional Family Therapy (FFT)

Kenmerkt zich door een systeemgerichte aanpak waarin het verbeteren van de onderlinge relaties in het gezin als oplossing wordt gezien voor het probleemgedrag van de jongere.

Multidimensional Treatment Foster Care (MTFC)

Een alternatief voor een gesloten plaatsing in een inrichting en is gericht op het voorkomen van detentie en het terugdringen van recidive. De jeugdigen worden voor zes tot twaalf maanden bij getrainde opvoeders geplaatst.

Nieuwe Perspectieven bij Terugkeer (NPT)

Biedt hulp aan jongeren na vrijheidsbeneming. NPT is bedoeld voor jongeren van 16 tot en met 23 jaar van wie het delictgedrag samenhangt met antisociale denkpatronen, gedragsproblemen en vaardigheidstekorten. Het programma begint als de jongere nog vastzit en duurt minimaal negen maanden.

Wegwijzer Jeugd en Veiligheid

Met de website

www.wegwijzerjeugdveiligheid.nl wil het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) gemeenten informeren over de activiteiten van het Rijk en andere gemeenten op het gebied van jeugd en veiligheid.

De website biedt actuele informatie en achtergronden en biedt inzicht in de verschillende thema's, zoals:

- Uitgaansgeweld
- Twaalfminners
- Jeugdgroepen
- Jeugdcriminaliteit
- Marokkaans-Nederlandse risicjongeren
- School en veiligheid
- Vandalisme

Bij elk thema krijgt u uitgebreide informatie over landelijke en lokale aanpakken, de rol van de gemeente, wetgeving en allerlei onderzoeksgegevens en -resultaten.

Stappenplan

In samenwerking met een aantal gemeenten heeft het CCV een stappenplan ontwikkeld dat gemeenten en partners helpt bij het formuleren, intensiveren en verbeteren van het lokaal veiligheidsbeleid gericht op de jeugd tot 23 jaar. U vindt het stappenplan op de website.

Nieuwsbrief

Via de website kunt u zich abonneren op een maandelijkse nieuwsbrief met de ontwikkelingen op het gebied van jeugd en veiligheid, aankondigingen van interessante bijeenkomsten en de nieuwste publicaties. Hebt u vragen over een thema, behoefte aan de uitwerking van een nieuw thema of wilt u anderen op de hoogte brengen van een succesvolle aanpak? Stuur dan een e-mail naar de webredactie via de contactbutton op de website.



Foto: Flip Franssen/Hollandse Hoogte

Nazorg stáát dankzij de

Als er iets belangrijk is, om te voorkomen dat jongeren na een verblijf in een jeugdinrichting vervallen in hun oude, foute 'gewoontes', dan is dat het bieden van passende nazorg. Nu voor het officiële 'Programma Aanpak jeugdcriminaliteit' het einde nadert, blikken een aantal betrokkenen nog eens terug op de afgelegde weg en wat er is bereikt. De landelijke structuur voor de netwerk- en trajectberaden en de ICT-applicatie Nazorg jeugd zijn zonder twijfel een succes te noemen.

Eén van de belangrijke doelstellingen van het Programma Aanpak jeugdcriminaliteit is het organiseren en bieden van goede, passende nazorg. Waar instanties voorheen pas over nazorg gingen nadenken op het moment dat een jongere die een strafbaar feit gepleegd had op het punt stond de JJI te verlaten, komt nazorg nu veel eerder in beeld. En de aanpak wordt afgestemd. Dat is de verdienste van alle betrokken ketenpartners. Maar ook het feit dat dit projectmatig is opgepakt door het ministerie, maakt een belangrijk verschil.

Peter Siebers, lid van de landelijke directie van de Raad voor de Kinderbescherming: "In de jeugdketen is niet één iemand de baas. Iedere instantie heeft z'n eigen belangen, spreekt vaak net even een andere

taal. Toch is het gelukt om in de afgelopen paar jaar concrete stappen te zetten. We zijn projectmatig gaan werken aan de hand van een concreet projectplan over de haalbaarheid van alle gestelde doelen. Al heel vroeg lukte het om de netwerk- en trajectberaden vorm te geven en de nazorg na detentie beter te organiseren. Frederiek Mulder heeft daar als projectleider bij het ministerie met haar team een belangrijke rol in gespeeld. Wat de Raad betreft is Nazorg jeugd een goed voorbeeld dat we succesvol kunnen zijn in een ketenproject."

We zijn heel basaal begonnen. Aanvankelijk met veel praten, maar we hebben onderweg wel de gewenste kwaliteitslag kunnen maken, stelt Remco van Winden als projectleider bij de Raad. "Er was en is in de



hele keten

keten veel behoefte aan passende nazorg. Voorheen was dit nogal fragmentarisch georganiseerd. Werden risico's voor een jongere niet in afstemming met elkaar besproken, met soms alle gevolgen van dien. Er was dus echt behoefte aan meer samenhang."

Casusregisseurs belangrijke functie

Van Winden stelt bovendien dat het project Nazorg jeugd de casusregisseurs binnen de Raad beter op de kaart heeft gezet. "Dat is nu een echte functie geworden. Als voorzitters van de beraden zijn zij nu veel meer naar buiten gericht. Ze zorgen ervoor dat iedereen in de keten aanhaakt op hetzelfde proces, ieder vanuit z'n eigen kracht."

Die vasthoudendheid en het bieden van samenhang door de casusregisseur dienen een gezamenlijk belang. Van Winden: "De lijnen kunnen daardoor kort zijn. Al binnen één week nadat een jongere de JJI is ingestroomd, volgt er een netwerkberaad. Het trajectberaad vindt twee weken daarna plaats. De focus ligt compleet op de jongere

en alle betrokken partijen denken mee hoe het risico op recidive te verminderen."

Projectleider Frederiek Mulder van Veiligheid en Justitie: "Dit programma heeft de mogelijkheid geboden om een gezamenlijke wens van de keten tot stand te brengen. De structuur die lokaal tot stand is gekomen, hebben we overal in het land weten te borgen. Iedereen doet mee vanuit de eigen rol, en is daarop aanspreekbaar. Natuurlijk moesten er ook hobbels worden genomen en zijn er soms stevige gesprekken gevoerd. Maar de focus op de jongere, het resultaat, weegt voor iedereen zwaarder."

Informatie verrijken

Op 23 september 2010 werd als 'klapstuk' de ICT-applicatie Nazorg jeugd in gebruikgenomen, als ondersteunend middel voor alle netwerk- en trajectberaden. Die zorgt ervoor dat de informatie over een jongere sneller en voor iedereen beschikbaar is. Bovendien gaat er veel minder tijd in administratieve werkzaamheden zitten. Tijd die nu aan de jongeren kan worden besteed.

Mulder: "De ICT-applicatie is een belangrijke succesfactor. Doordat partners in de keten elkaars informatie over een jongere tot zich kunnen nemen en ook verrijken, levert dit inhoudelijk een beter nazorgplan voor de jongere op. Bovendien hoeft een jongere niet steeds hetzelfde verhaal te vertellen."

Siebers: "We zijn klaar met het project, maar we kunnen en moeten nog vervolgstappen zetten om de kwaliteit van nazorg te verbeteren. Gemeenten hebben misschien wel de grootste rol als het gaat om jeugdigen. Een jongere die uit de gevangenis stapt, komt immers weer in z'n woonplaats terecht. Grotere gemeenten zien de noodzaak van hun betrokkenheid vaak eerder in dan een kleinere gemeente, die niet zo vaak met ex-gedetineerde jongeren te maken heeft. We moeten gemeenten daarom blijven attenderen op hun verantwoordelijkheid en tegelijkertijd ondersteuning bieden hoe hun rol kan worden vormgegeven. Het is aan de keten om duidelijk te maken, dat iedere jongere er toe doet."

YOUTURN



Egidia Jetten stond aan de wieg van YOUTURN
Foto: Ben Balster

YOUTURN: uniform werken met criminele jongeren

Het is de bedoeling dat jongeren beter uit de jeugdinrichting komen dan ze erin gaan. Tot voor kort had elke justitiële jeugdinrichting (JJI) daar zijn eigen programma voor, met uiteenlopende resultaten. Een stuurgroep smeedde een methode met 'best practices'. Inmiddels werken de elf JJI's in Nederland met een en dezelfde methode: YOUTURN.

Als voorzitter van de stuurgroep YOUTURN heeft Egidia Jetten, inhoudelijk directeur van JJI De Hunnerberg in Nijmegen, aan de wieg gestaan van de nieuwe methode. Dat alle JJI's er nu mee werken, heeft veel voordelen benadrukt zij, zowel voor de jongere als voor de medewerkers. "YOUTURN is vanaf dag één de leidraad voor het verblijf. Daarbinnen is er ruimte voor gedragsinterventies die aansluiten bij het criminele verleden van de jongere. Bij overplaatsing kunnen de jongere en de pedagogisch medewerkers het programma zo weer oppakken."

Maar ook binnen een en dezelfde instelling geeft YOUTURN houvast. Jetten: "Er staat precies op papier wat voor gedrag we willen zien bij een ontwikkelingsdoel. Jongeren vinden het prettig dat elke pedagogisch medewerker nu hetzelfde van ze vraagt. Tegelijkertijd geeft YOUTURN medewerkers concrete handvatten en instrumenten om de jongeren te begeleiden. Alle taken zijn eenduidig geprotocolleerd en de vooruitgang van de jongere wordt regelmatig gemeten met gestandaardiseerde meetinstrumenten."

Aan de basis van YOUTURN – 'jij verandert' – staan twee programma's die hebben bewezen de kans op recidive aantoonbaar te verminderen: EQUIP en het Sociaal Competentiemodel. Daar zijn onder meer een duidelijke indeling in fasen, probleemanalyses, meetinstrumenten en de samenwerking met ketenpartners en ouders aan toegevoegd.

Ook is YOUTURN geïntegreerd in het onderwijs binnen de instelling. Elke week zijn er drie bijeenkomsten onder schooltijd met de groepsleider en de docent, waarbij de deelnemers leren met en van elkaar. Tijdens de EQUIP-bijeenkomst leert de jongere vaardigheden zoals 'omgaan met boosheid', of 'beseffen wat je doet'. Bij de 'tipbijeenkomst' bespreken de jongeren zelfevaluatieformulieren met elkaar. Die

De 5 fasen van YOUTURN

Fase 1. Opname en intakes

De eerste zeven tot tien dagen wordt onder meer gekeken of de jongere medische of psychische problemen heeft en welk type onderwijs geschikt is. Uitgangspunt is dat de jongere zich veilig moet voelen en dat de inrichting de persoonlijke problematiek en de mogelijke problemen op verschillende leefgebieden (toegevoegd) snel in kaart heeft gebracht.

Fase 2. Stabiliseren en motiveren

Deze fase van tien tot twaalf weken is erop gericht een aantal basisvaardigheden aan te leren. De jongere volgt dan een volledig dagprogramma (inclusief school). In deze fase worden de erkende gedragsinterventies geïndiceerd.

Fase 3. Individueel traject

Als de jongere jeugddetentie of een PIJ-maatregel krijgt (Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen), gaat fase 3 in. Er worden erkende gedragsinterventies ingezet, zoals sociale vaardigheidstrainingen, agressieregulatietherapie en een interventie voor het omgaan met alcohol en drugs. Daarnaast zijn specifieke ggz-behandelingen mogelijk die aansluiten bij het profiel van de jongere. Voorbeelden zijn een behandelmethodiek om traumatische ervaringen te verwerken en psycho-educatie ten aanzien van autisme en dergelijke. Afhankelijk van het recidiverisico kan een jongere starten met begeleid verloop en later onbegeleid verloop. Ook dan blijft hij werken aan zijn persoonlijke ontwikkeldoelen.

Fase 4. Scholing- en Trainings Programma (STP)

De jongere volgt buiten de inrichting scholing en training, als voorbereiding op een terugkeer in de maatschappij. Hij verblijft bij ouders/verzorgers, zelfstandig of in een begeleide woonvorm. Tijdens het programma wordt de jongere ondersteund en gecontroleerd door JJI en (jeugd)reclassering.

Fase 5. Nazorg

Als de jongere zijn straf heeft uitgezeten, draagt de JJI alle relevante informatie over aan de (jeugd)reclassering en de gemeente waarin de jongere terugkeert. De behoefte aan nazorg wordt besproken in de trajectberaden.

formulieren krijgen ze in gevallen dat ze zich niet of juist wel verantwoordelijk gedragen. Aan de hand van 'de vijf g's' krijgt de jongere zicht op zijn problemen. Wat was de gebeurtenis, welke gedachte had je toen, wat voor gevoel had je erbij, welk gedrag liet je toen zien en wat was het gevolg? Tegelijkertijd leren de pedagogisch medewerkers welke gevoelens en gedachten een belemmering vormen.

Bij deze sessies vervult de groepsleider een nieuwe rol: die van trainer/coach. De groepsleider bespreekt de voortgang van de jongere regelmatig met de docent, gedragswetenschapper en het afdelingshoofd. Verder heeft de jongere wekelijks een bijeenkomst met zijn mentor. In een trajectberaad delen de Raad voor de Kinderbescherming, de Jeugdreclassering en de JJI informatie en bespreken ze het vervolgetraject.

Perspectiefplan

Van tevoren is onbekend hoe lang een jongere in de JJI blijft. Het programma kan vier weken duren, maar ook vijf jaar. Er is rekening mee gehouden dat veel jongeren

het programma relatief snel verlaten. "Veel jongeren komen in preventieve hechtenis en worden daaruit geschorst," vertelt Jetten. "YOUTURN is zo ingericht dat zij toch al een en ander meepikken uit het programma. Binnen drie weken ligt er bijvoorbeeld al een eerste perspectiefplan, gemaakt door de gedragswetenschapper die ook de metingen bij de jongere heeft gedaan. Zo kunnen de jeugdreclassering, de ouders en de Raad voor de Kinderbescherming hun voordeel doen met de kennis die we in huis hebben." Aan het eind van fase twee wordt een tweede perspectiefplan besproken, waarbij, afhankelijk van het oordeel van de rechter, de volgende fase dan wel de nazorg (bij schorsing onder voorwaarden of beëindigen detentie) aan bod komt.

Inmiddels hebben alle in totaal 2700 medewerkers van de JJI's een vijfdaagse training gehad voor het werken met YOUTURN. Zij ervaren meer houvast, maar ook dat ze meer moeten doen, weet Jetten. "Ze moeten meer testen, meer formulieren invoeren en binnen drie weken een plan maken. Tegelijkertijd is daar ook tijd voor, omdat de groeps grootte is aangepast

van twaalf naar tien jongeren of acht in de Lang verblijf afdeling. Ook zijn de opleidingseisen opgeschroefd." Om de medewerkers te coachen in de dagelijkse praktijk, zijn bovendien methodieccoaches aangesteld.

Het werk van de stuurgroep zit er nu bijna op, al wordt alweer gewerkt aan de nodige aanvullingen en verbeteringen. Jetten: "We zijn bijvoorbeeld bezig multicultureel werken onderdeel te maken van YOUTURN. Ook kijken we naar een module seksualiteit en ontwikkelen we een auditsysteem. Verder is de nazorg verbeterd. Voorheen deed elke gemeente iets anders. Er zijn nu trajectberaden in de veiligheidshuizen, waar ook een medewerker van de JJI bij zit." Al met al een enorm project, erkent Jetten. "Aan het eind van het jaar kijken we of we het programma kunnen overdragen aan het IDO (inhoudelijke directieuren overleg, red.). De opgerichte beheerorganisatie gaat alle documentatie van het programma beheren en de audits organiseren. Uiteindelijk is het de bedoeling dat er een Kenniscentrum komt."



Monique de Groot is hoofd van de afdeling Jeugdsancties en -preventie en plaatsvervangend directeur bij de directie Justitieel Jeugdbeleid van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Foto: Henriëtte Guest

‘Het einde nadert, een nieuw begin!’

Het programma Aanpak jeugdcriminaliteit dat in 2008 begon, is in een afrondende fase beland. Programmatisch werken blijkt een beproefde methode om de verbeteringen die we gezamenlijk willen bereiken daadwerkelijk van de grond te krijgen. Meestal gaat het om veranderingen die boven het niveau van één organisatie uitstijgen. En welke veranderingen beperken zich eigenlijk nog tot de eigen organisatie, juist nu de ketenbenadering zó verankerd is in ons domein?

In het laten aansluiten van verandertrajecten tussen verschillende organisaties ligt de kracht van een goed programma. Onmisbaar hierin is de inzet van de medewerkers in de uitvoering. Op het ministerie is het relatief gemakkelijk om oplossingen te verzinnen voor bepaalde problemen. Toch blijkt het telkens weer een behoorlijke klus te zijn om veranderingen tot op de werkvloer door te laten dringen en ervoor te zorgen dat deze het beoogde resultaat brengen.

In de traditie van de Directie Justitieel Jeugdbeleid (DJJ) staat een gelijkwaardige inbreng tussen ‘het veld’ en ‘Den Haag’ voorop. Althans, zo beleef ik het zelf en ik hoop onze collega’s in de uitvoering ook. Het gezamenlijk vastgestelde doel

bleeft niettemin vaak lastig in te passen in de verschillende werkprocessen van de onderscheiden organisaties. En juist dan is de inzet van medewerkers in het veld essentieel.

Het Programma Aanpak jeugdcriminaliteit heeft verschillende belangrijke verbeteringen in de aanpak van jeugdcriminaliteit gerealiseerd. U bent daar in deze nieuwsbrief goed van op de hoogte gehouden en ik zal daarover niet uitweiden, maar wat er op het terrein van nazorg is gebeurd, vind ik telkens weer een grote prestatie. Ik wil vooral een blik op de toekomst werpen. Niet alle onderdelen van het programma zijn helemaal gereed. Er is een nieuw kabinet dat ons voor enkele uitdagende thema’s op het terrein van

de bestrijding van (jeugd)criminaliteit stelt. Daar komt bij dat we flink moeten bezuinigen. Uiteraard willen we alles wat we de afgelopen periode aan moois hebben opgebouwd wél graag behouden. Een behoorlijke uitdaging dus!

Het is vooral een uitdaging om de ketenbenadering als uitgangspunt te behouden en niet de fout maken om ons terug te trekken op het eigen domein. Juist in een goede samenwerking en afstemming op elkaars werkzaamheden kunnen we nog verdere winst behalen. Ongetwijfeld betekent dit dat verschillende projecten in een nieuw programma vorm krijgen. Dat programma wens ik toe dat – ondanks de krappe tijden – de veldorganisaties en ‘Den Haag’ het op kunnen brengen om de eigen belangen ondergeschikt te maken aan het totale belang, namelijk: ‘het belang van het kind’. Juist nu zal het op een goede samenwerking aan komen. Het einde nadert, maar het is ook een nieuw begin!

Colofon

De nieuwsbrief Programma Aanpak jeugdcriminaliteit is een uitgave van het ministerie van Veiligheid en Justitie. De nieuwsbrief verschijnt vier keer per jaar.

Uitgave

Programma Aanpak jeugdcriminaliteit
Postbus 20301, 2500 EH Den Haag
E-mail: jeugdcriminaliteit@minjus.nl
www.jeugdcriminaliteit.nl (ook voor aanmelden digitale nieuwsbrief)